

Dries Van Langenhove na setkání s Viktorem Orbánem

Autor: Guillaume Durocher

Vlámský nacionalista Dries Van Langenhove se v posledních několika letech dostal do hledáčku pozornosti celostátní belgické politické scény. Založil skupinu *Schild & Vrienden* (Štít a přátelé, S&V), která si rychle získala věhlas svými spektakulárními přímými akcemi a umným využíváním sociálních sítí. Van Langenhove v současnosti vede kandidátku strany Vlámský zájem (*Vlaams Belang*, VB) ve vlámské provincii Brabantsko a po volbách plánovaných na 26. května se takřka jistě stane poslancem belgického federálního parlamentu. Hvězdný vzestup pětadvacetiletého mladíka je skvělým příkladem spolupráce nového evropského identitárního hnutí s tradičnějšími nacionalistickými organizacemi.

Schild & Vrienden vznikl jako internetová diskusní skupina v srpnu 2017. Název upomíná na středověký vlámský bojový pokřik z válek s Francouzi. Skupina velice rychle organicky rostla, s tím jak stále víc mladých Vlámů zjišťovalo, že ve svém znepokojení z imigrace a kulturního úpadku nejsou osamocení. „Někteří lidé měli blízké přátele, o kterých ani nevěděli, že mají pravicové názory,“ říká Dries Van Langenhove. „Dnes je u nás snazší přiznat se k transgenderismu než ke konzervatismu. Na každého, kdo se vysloví proti potratům v pokročilém stupni těhotenství, se společnost dívá jako na blázna.“ V nadsázce proto dodává, že se z S&V stal tolik potřebný „bezpečný prostor“ pro nacionalisty a konzervativce, obklíčené fanaticky levicovou kulturou kampusů.

S&V se zapsal do širšího povědomí hlavně svým sociálním a občanským aktivismem: jeho členové sváželi smetí během stávký popelářů, darovali krev a trávili čas s osamělými starými lidmi. Jejich činnost ale postupně dostala i političtější nádech s bojem za svobodu slova, která je alespoň v případě nacionalistických a konzervativních hlasů na belgických univerzitních kampusech ve vážném ohrožení. Ministr vnitra Theo Francken, politicky lehce napravo od středu, se pokusil uskutečnit přednášku na univerzitě v Gentu, na což levicoví studenti zareagovali smrštěním násilností, při níž rozbíjeli okna, spreji ničili majetek a napadli posluchače.

To vše navzdory Franckenově politické umírněnosti: přestože s velkou slávou nechal deportovat pár zločinců a migrantů, umožnil každoročně vstup do země více než 100 000 migrantům, což je pro zemi s 11 miliony obyvatel ohromné číslo. Pro frankofonní belgická

média je však Francken i přesto něco jako druhý Hitler. Při druhém pokusu uskutečnit akci na univerzitě zorganizoval Van Langenhove ochranku:

Byl jsem a zůstávám rozhodným zastáncem svobody slova. Tentokrát jsme byli odhodláni nedovolit levičákům toto právo pošlapávat. Jak jsem řekl svým spolužákům: „Pokud chcete být pořadateli tohoto setkání, abychom mohli vyslechnout demokraticky zvoleného politika, přidejte se ke mně. Pro levicového politika bych udělal to samé, kdyby to bylo potřeba, což ovšem není.“

K ochraně setkání se přihlásilo málo vídaných 90 studentů-dobrovolníků.

Aktivisté Schild & Vrienden strhávají proimigrační baner na hradě Graavensteen

O půl roku později už věhlas Van Langenhoveho i jeho skupiny překročil belgické hranice. Rozhodli se totiž postavit levicovým demonstrantům, kteří obsadili dominantu města Gent, hrad **Graavensteen**, aby tak v aktu podpory otevření hranic symbolicky strhli hradní zdi, podobně jako by to podle nich měla udělat Evropa vůči zbytku světa. Lidé z S&V však jejich transparent sundali a postavili za ochranu hranic. Celou událost se podařilo zachytit na **video**, které navzdory všem cenzorským snahám technologických gigantů viděly miliony lidí po celém světě.

Van Langenhove se musí při svém úsilí vypořádávat s četnými překážkami. V roce 2018 dovolil vlámské veřejnoprávní stanici VRT jeho hnutí filmovat. Televize připravovala dokument o vlámských a evropských nacionalistických a identitárních hnutích:

Bylo nám jasné, že ať už budeme spolupracovat nebo ne, bude pro nás **výsledek nelichotivý**. Řekli jsme si proto, že když jim vyjdeme vstříc, dostane se tam i něco pozitivního. A tak to i dopadlo. Dokument byl sice z 95 % nepřátelský, ale v těch zbylých 5 % jsme nahlas říkali věci, se kterými se spousta obyčejných lidí dokáže ztotožnit. Nikdo z nás ale nečekal, že film bude tak zaujatý a vyvolá až takový poprask.

Novináři tvrdí, že se jim povedlo dostat do internetových diskusních skupin S&V, odkud vynesli spoustu vtipných memů, skutečných či údajných, které označili za „rasistické“ a „antisemitské“.

Dokumentaristům se v belgických médiích podařilo vytvořit atmosféru honu na čarodějnice a o S&V tak přes noc věděla celá země. Starší Vlámové objevili „memy“ a podlehlí dojmu, že S&V má na tuto „nebezpečnou“ kulturní produkci monopol.

Negativní publicita skupině ztížila pokračovat ve svém sociálním aktivismu:

Státní propaganda dočasně přibrzdila spoustu pozitivních stránek naší činnosti. 90 % našich aktivit bych popsal jako občanskou angažovanost: snažíme se být co nejlepší verzí sebe samých, lépe se chovat k vlastní rodině a přispívat společnosti. Po zásahu státu hodně z toho na čas zmizelo. Dost lidí se bálo v tom veřejně pokračovat. Postupem času se nám ale ztracené pozice podařilo víc než znovudobýt. Tak třeba před třemi dny jsme uspořádali rozsáhlou a úspěšnou úklidovou akci.

Nezůstalo ale jen u nepřátelských médií. Podle belgických úřadů totiž není sdílení kontroverzních nebo urážlivých memů není jen otázka vkusu, ale i trestního práva, takže je třeba se do celé záležitosti vložit plnou vahou státní moci. Policie tak v současnosti vyšetřuje členy hnutí pro podezření ze spáchání „verbálního útoku“ (i do našeho prostředí pronikající výraz „hate speech“) a „podněcování rasové nesnášenlivosti“.

Momentálně probíhá vyšetřování mé osoby. Vzali mi počítač i pevné disky. Prohledali byty 20 našich členů. Bylo to něco otřesného. Celé týdny jsme zůstali paralyzovaní – zkuste něco organizovat bez IT! Probíhají ale taky výsledky a snaží se proti nám použít soudy. Je to jako v nějaké antiutopii. Pokoušejí se nás zastrašit. Něktěm z těch, kterým zabavili telefony, je teprve devatenáct, měli se

za pár dní vrátit do školy. Chodí za mnou matky v slzách, protože se z jejich synů a dcer snaží udělat teroristy. A popravdě řečeno, ani jako islámský terorista nebudete mít v Belgii takové problémy jako nacionalistický aktivista. Zatím ovšem nenašli vůbec nic.

Van Langenhove se však nátlakem nenechává zlomit. Pár měsíců po odvysílání hanopisného dokumentu byl čtenáři největších belgických novin *Het Laatste Nieuws* zvolen 11. nejoblíbenější osobností v zemi a **třetím nejpopulárnějším politikem**. Umístil se výš než premiér i král. Média jím byla úplně posedlá, popsala o něm stohy papíru a kvůli sledovanosti ho zvou do televizních debat, byť atmosféra často bývá nepřátelská.

Van Langenhove nyní coby nezávislý stojí v čele kandidátky Vlámského zájmu (VB), tradiční flanderské nacionalistické strany. Spolupráci s VB vnímá jako organické pokračování svého provlámského aktivismu:

Vlámský zájem je tradiční a takřka „automatickou“ volbou pro nacionalisty ve Flandrech. Správně předpověděli všechny problémy spojené s imigrací a rozkladem hodnot. Jednu dobu byli ztělesněním pravice a podporovala je skoro třetina vlámských voličů. Zbylé strany se ovšem zařekly s VB nikdy nespolupracovat a vytvořily tzv. *cordon sanitaire*. Ve vlámském městě Ninove se 37 000 obyvateli získala strana podporu 41 % voličů a schází jí tak pouhé křeslo k absolutní většině v zastupitelstvu. Přesto je však kvůli domluvě zbylých stran z vládnoucí koalice ve městě vyloučena!

Pravicové nebo alespoň středopravé strany podporuje dokonce kolem 70-75 % vlámských voličů, na rozdíl od frankofonního Valonska na jihu země, které se více přiklání k levici a zejména socialistům. „Kdyby nebylo Valonů, měla by Belgie pravicovou vládu už dávno“, přemítá Van Langenhove.

Belgie je dlouhodobě rozdělena podél etno-jazykových linií, a to i když si odmyslíme neevropské přistěhovalce. 60 % obyvatel hovořících holandsčinou žije převážně ve Flandrech, zbylých 40% frankofonních hlavně v Bruselu a Valonsku. Vlámové se značnou nechutí přihlížejí, jak jejich daně proudí do chudšího Valonska, Valoni se zase jen neradi učí holandsčinu. Podle Van Langenhoveho je tak Belgie jakýmsi „zmenšeným modelem Evropské unie“ a tamější komplikovaná etnopolitika slouží jako velice názorná ukázka budoucnosti Západu, pokud se zastáncům multikulturalismu povede prosadit svou.

Van Langenhove vidí ve zvolení do celostátní politické funkce nepopíratelnou výhodu pro nacionalistické aktivisty, zejména v prostředí zpolitizovaných soudů a cenzury na sociálních sítích. K těm dodává:

Křeslo ve federálním parlamentu je dobrá pojistka. Bitva na sociálních sítích je totiž v podstatě nemožná. Podívejte se na Tommyho Robinsona [kterému zrušili účty na Twitteru, Facebooku i Instagramu]. Má ohromný problém. Bez sociálních sítí si sice můžete udržovat adresář, mít spoustu přátel, ale váš dosah každopádně bude menší. Poslanecký mandát však je skutečná ochrana. Facebook může zrušit účet aktivisty, za jehož právo na svobodu slova se nikdo z médií ani politiků nepostaví, zatím si ale ještě netroufnout upřít zvoleným zástupcům přístup na sociální sítě, to by těžko vysvětlovali.

Zatímco velké strany se při kampani mohou opírat o státní finanční příspěvky, bohaté sponzory i státní zaměstnance, za Van Langenhovem stojí armáda nadšených dobrovolníků a aktivní využití sociálních sítí (můžete se podívat na jeho **Facebook** a **Twitter**). Ve vlámském Brabantsku kandiduje také proti rádoby bojovníkovi s imigrací Theo Franckenovi:

Je to další kolo souboje Davida s Goliášem. Máme jen hrstku stálých zaměstnanců. Franckenova strana má spousty obecních i stranických zaměstnanců, kteří pro něj pracují v každém obvodu vlámského Brabantska. Hodně lidí i peněz. Co se billboardů a tištěného materiálu týče, nemůžeme s velkými stranami soupeřit. Já ale mám své dobrovolníky a jsme myslím docela zdatní ve využívání sociálních sítí. Každý týden mám na Facebooku dosah mezi 400 000 a milionem uživatelů. Aniž bych na to vydal jediné euro! Věřím, že můj výsledek hodně lidí opravdu překvapí.

Pozicemi Vlámského zájmu však v letech 2007-2014 otřásl vzestup Franckenovy pseudonacionalistické, ale pro média dobře stravitelné **Nové vlámské aliance**. VB proto dnes drží méně než pět procent flanderských křesel. To se ovšem může brzy změnit: průzkumy mu přisuzují podporu asi deseti procent voličů, takže strana s velkou pravděpodobností velikost svého zastoupení zdvojnásobí.

Van Langenhove udržuje kontakty také s vlastenci z další evropských zemí, především s francouzskými a rakouskými identitáři. Velice rád vzpomíná na setkání s maďarským premiérem **Viktorem Orbánem** z léta 2018, kdy navštívil rumunské Sedmihradsko, region s početnou maďarskou menšinou, která zde krom jiného pořádá pravidelné vlastenecké slavnosti:

Orbán se choval velice opravdově a přátelsky. Nepřišel mi jako ostatní politici, kteří se někde symbolicky ukáží, vyfotí se a zase rychle odjíždí. Upřímně se nám snažil dávat rady. Zdůrazňoval třeba, že v politice jsou potřeba hlavně důvěryhodní lidé, dobrý tým. Rozhodně v tom sám jde příkladem, protože se obklopuje od pohledu schopnými a inteligentními lidmi. Říkal taky, že hodně lidí považuje multikulturalismus za něco jednoduše daného. Orbán na to má odpověď:

„Když chceš něco změnit, prostě to udělej! Kdo věří, že se něco nedá změnit, skutečně si může být jistý, že nic nezmění!“

Dobrý vztah má Dries Van Langenhove také s intelektuálním holandským nacionalistou **Thierrym Baudetem**, jehož strana **Fórum pro demokracii** se v nedávných volbách s 13 křesly stala největším politickým subjektem tamější politické scény. Baudetův vítězný projev ([video zde](#)) byl pozoruhodný tím, že v něm politik nejen brojil proti elitám, zapojeným do sebedestrukce západní civilizace, ale také se otevřeně postavil na obranu jedinečného evolučního dědictví Evropanů:

A my, mí milí přátelé, jsme plodem tří set tisíc let evoluce. To my jsme přežili ledové doby a lovili mamuty. To my jsme nositeli a dědici největší civilizace, jaká kdy existovala. Neseme v sobě jedinečnou sílu a pár desítek let mediální a vzdělávací indoktrinace to nedokáže vymazat. To, co je uvnitř nás, nám nikdo nemůže odejmout. Dneska večer to v tomto sále jasně cítíte. Dnes jsme se rozhodli bojovat!

Van Langenhove o Baudetovi říká:

Nikdy jsem neviděl tak chytrého politika. V holandské politice zeje ohromná díra. Zatímco středopraví liberálové odpor k imigraci jen naoko hrají, s Wildersovou Stranou pro svobodu (PVV) se hodně lidí spálilo. Neměla pro ně dostatečnou úroveň. Baudet tu mezeru uviděl a chopil se příležitosti. Jeho tým je opravdu schopný – podnikatelé, kteří jsou zvyklí dosahovat výsledků. Holandský volební systém je nastavený tak, že se za určitých podmínek může do parlamentu dostat strana i s méně než jedním procentem hlasů, takže to nové subjekty mají o něco snazší.

Kromě politiky ale Dries Van Langenhove považuje za naprosto klíčové také kulturní bitvy a vytváření alternativních médií. Když proto plánuje nějakou větší akci, pokaždé o ní předem uvědomí alternativní média, aby je tak podpořil v jejich rozvoji. Nebojí se hovořit ani s tak otevřeně proevropským projektem, jako je **Red Ice TV** (jako francouzský patriot musím bohužel uznat, že Marine Le Penová by zcela jistě vyloučila ze své strany každého, kdo by poskytl rozhovor identitářským médiím). „Kdybych měl dost času a peněz, pokusil bych se pro Flandry vytvořit nový, nezávislý zpravodajský kanál. Média jsou podle mě ze všeho nejdůležitější,“ říká Van Langenhove.

Van Langenhoveho odhodlání k boji nepolevuje, přestože mnozí z jeho krajanů ztratili všechnu naději. Prozrazuje, že se mu hodně bohatých belgických podnikatelů svěřilo s tím, že prý nevidí jinou možnost než zemi opustit a zkusit se poohlédnout po lepším za hranicemi,

zatímco se Belgie bude postupně utápět pod tíhou zdanění, dluhů a důchodových a sociálních výdajů. Dries Van Langenhove však ustupovat nemíní: „Jistě, podstupuji riziko. Možná dokonce za to, čemu věřím a dělám, budu muset umřít. Každopádně ale žiju s vědomím, že to co dělám, je správné. A to mi nikdo vzít nemůže,“ uzavírá.

Článek Guillaumea Durochera *Persecuted for Memes: Dries Van Langenhove and the New Face of Flemish Nationalism* vyšel na stránkách UNZ Review 7. dubna 2019.